

Ja horlach mam Schaz kraſny,
Temu Krystus rjekaju,
Pſchewſchicke Schazy jaſny,
Ulam ſwojego Ducha da. Hamen!

Sneže Božo, kij my wſchiž Šastojniž twojich Kublow ſmij; Daſ ſchak, ſo bychmy to ſame derje wopomnili! Mjech je ſa naſche nedjerzimy, jako bychmy tych ſamych dla netrebalí Rachnowanje cžinicz, ale ſa twoje, ſo bychmy je pravje wuživali, a woſebnje wot tych cžjelnych twojim Kudym Štužomnikam tudy na Šemi pomhali. Ty ſy praſit, moj Jeſu: Schtož je tym we Wjeri cžinene, to je tebi cžinene. O da ſchak ſbudž nam ſmijelu Wutrobu! Mjech naſchej Ružy ſtajnje wot Almožinow, to je, Kudym Darwanja kapatej. Pojimaj we naſ tu Luboſcž teho Mammona, kotraž cžini, ſo tajzy twerdzi ſmij pſchecžiro twojim Stawam. Wutup teiſch tu Horđoz naſchich Wutrobow, kij pſchi ſwojim Darwanju, kajz tamni Pharisejzy, jeno widžene a cžesžene bydž chzedža. Mjech jeno pſchi naſchich Almožinach lada- my na twoju Pſchikasnu a Šslubenje, ſo ſebi ſtemi Schaza naromadžimy. Kotrehož Paduſchi ſebracž nemoža, ale kij wjecjnje traje. Smij my we cžjelnych Wjezach mudri a ležui; da pomhaj naſ ſches twojego Ducha, ſo bychmy welje woſazy we duchomnych Wjezach tajzy buli! Roſhvjetl naſche Wutrobe, pſches twojego ſwiateho Ducha, ſo bychmy ſtajnje ſpo- ſnali tu dobru a dokonjanu Božu Wohlu, ſo bychmy widžili, ſchtož ſo knaſhemu Mjerej hodži. Haj cžin naſ ſam hotoſvych a ſpjeſhnych weroſchim dobrym Škutku. My chzemv ſebi to dalje wuproſhycž we jenym nuternym a wojerjazym Woſze naſchu a Kyrlischu.

Szenje na džerjatu Nedželu po ſw. Trojizy, Luc. 16. v. 1 -- 9.

TEsus džesche kſtwojim Poſlam: Žedyn bohaty Muž biesche, kij mejesche Šastojnika: A ton bje pſched nim wobſforzeny, jako by won jemu jeho Kubla pſchecžinit. A won ſawola jeho kſebi, a džesche knemu: Schto to kſlyſchu wot tebe? Cžin Rachnowanje wot twojego Šastojnſta, pſchetož ty nebudžesch mož dale ſa Šastoj- nika býč. Ton Šastojnik pak džesche ſam pſchi ſebi: Schto dyrbu ja cžinicz, dokelž moj Knes to Šastojnſto wot temne here? Kopacž ja nemožu, proſhež ſo hanibuju. Ja wjem, ſchto ja cžiniež zu, dyž ja wot teho Šastojnſta wotſorezeny budu, ſo bychu me do ſtwojich Domow hore ſali. A won ſawola ſchitlich Dolžnikow ſtwojego Kneſa, a džesche kprjenjemu: Kak wele ſy ty mojemu Kneſej winoſty? Won pak džesche: Sto Tunnow Wolija: A won džesche knemu: Smi ſwoj Viſt, ſyn ſo, a napisch ſmolom pecž džeſbač. Potom džesche